

ledes, at det, Tilsynsraadet skal gøre, er at tilstille Indenrigsministeren den i Lovven omhandlede Indberetning, en Indberetning, som jo kan være af et overordentlig stort Omfang, ledsaget af en overordentlig stor Mængde Oplysninger og derfor ikke let overskuelig, men at der samtidig med denne Indberetning skal fremsendes en kortere og mere overskuelig Redegørelse, indeholdende det fornødne Oplysningsmateriale, og at det er denne Redegørelses hele eller delvise Offentliggørelse, der er Tale om. Selve Indberetningen med alt, hvad dertil hører, vil i det Øjeblik, den er tilstillet Rigsdagen, kunne behandles fuldt offentligt, det er ganske klart. Jeg opfatter altsaa Ordene som gaaende paa denne kortere sammentrængte Redegørelse, og jeg formoder, det er Hensigten, at Tilsynsraadet skulde kunne henlede Opmærksomheden paa, at det var ønskeligt, at just denne eller Dele deraf øjeblikkelig offentliggjordes.

Det ærede Medlem fra Horsens dvælede ogsaa ved Spørgsmaalet om § 5, 2det Stykke, det, som omhandler Raadets Pligt til at gøre Indstilling til Indenrigsministeren om, hvilke Foranstaltninger til Sikring af Forbrugernes Interesser der bør søges gennemført. Han spurgte: Hvorledes skal disse Foranstaltninger gennemføres? Er det Meningen, at de skal gennemføres efter nugældende Regler, eller er det Meningen, at de skal gennemføres ved Love? Jeg tror ikke, det er muligt at give noget almengyldigt Svar paa dette, thi det maa jo afhænge af, hvilken Myndighed der paa det paagældende Tidspunkt er overdraget det ene eller det andet af de forskellige Organer indenfor Samfundet. Hvis der paa det paagældende Tidspunkt er overdraget en eller anden af Ministrene den Myndighed at træffe prisregulerende Foranstaltninger, vil jo Tilsynsraadet kunne foreslaa ham at benytte denne Myndighed. Hvis der ikke er det, er der ingen anden Vej end at gaa til Lovgivning om Forholdet. Men ogsaa hvis en saadan regulerende Myndighed fremdeles maatte være hos en eller anden Minister, vilde der kunne tænkes fremsat Forslag af en saadan Art, at det vilde være naturligt at søge det gennemført ad Lovgivningens Vej. Men naar det ærede Medlem videre spørger, hvilke Grænser der er sat for Tilsynsraadets Ret til at stille Forslag, saa maa jeg sige, at den er efter min Opfattelse ganske ubegrænset. Der er ingen Tvivl om, at i Henhold til § 5 vil Raadet til Sikring af Forbrugernes Interesser

kunne foreslaa Regulering af Priser, Nedsættelse af Udbytte, Socialisering af Virksomheder. Det ligger ganske i Raadets Haand at vælge de efter dets Skøn fordelagtigste Midler og gøre Indstilling herom, og det ligger da hos Lovgivningsmagten at afgøre, om den vil følge Raadet eller ikke. Det ærede Medlem mente, at det var ønskeligt, at Tilsynsraadet fik Myndighed til at forhandle med Virksomheder om, hvis det saa visse uheldige Ting indenfor dem, at faa disse fjernet. Det er sikkert det ærede Medlem bekendt, at i den engelske Lovgivning, og jeg tror ogsaa i den amerikanske, er der netop givet tilsvarende Institutioner en Ret til at søge at bevæge Industrier eller andre Virksomheder til frivilligt at foretage Ændringer, som Raadet maatte skønne nødvendigt. Noget saadant findes ikke udtrykkelig sagt her i Lovforslaget; men at Tilsynsraadet har Myndighed til at forhandle med Virksomhederne, forekommer der mig ikke at være Tvivl om. Udtrykkelig staar der jo ogsaa i § 4, at Tilsynsraadet kan kræve mundtlige eller skriftlige Oplysninger og Forklaringer af private. Det vil altsaa sige, at det ogsaa under sin Undersøgelse af en Virksomhed kan forhandle mundtligt med Virksomhedens Leder.

Jeg tror nu, at jeg har gennemgaaet de vigtigste af de Spørgsmaal, der er fremførte.

Det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel) vilde hellere have beskæftiget sig med andre Lovforslag end dette. Den Omstændighed, at dette Lovforslag skrider til at løse en Opgave, som sikkert alle maa erkende er nødvendig, vil jo ikke paa nogen Maade hindre, at Lovgivning af anden Art samtidig kan beskæftige den høje Rigsdag. Naar det ærede Medlem under sin Beskæftigelse med Spørgsmaalet om Landets Stilling nævnede det violette Hæfte, som maanedsvis omdeles her angaaende vore Ind- og Udførselsforhold, og peger paa den uhyre Forskel mellem Indførselens og Udførselens Beløb, for Tiden en Milliard, tror jeg dog, at der ikke uden en nøjere Undersøgelse bør bygges alt for meget derpaa. Spørgsmaalet er jo, hvad denne Merindførsel er indført til. Jeg har intet som helst Kendskab dertil, peger blot paa, hvad der i saa Henseende bør tages i Betragtning: Er det indført til Forbrug her i Landet, eller er det indført for maaske senere at udføres under gunstige Forhold? Med andre Ord, er der her i Landet af fremmede Varer opsamlet langt